

R. Naglik

Kraków-Pychowice, st. 2, AZP 103-56/5

Informator Archeologiczny : badania 30, 169

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sondażowe badania wykopaliskowe w związku z budową autostrady A4, przeprowadzone przez Krakowski Zespół do Badań Autostrad. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Założono wykopy sondażowe o powierzchni 30 m².

Kraków-Bieżanów, st. st. 11, 12

patrz: neolit

Kraków-Bieżanów, st. 20

patrz: wczesna epoka żelaza

Kraków-Bieżanów, st. 27

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kraków-Kurdwanów, st. 9

patrz: neolit

Kraków-Kurdwanów, st. 11

patrz: neolit

Kraków-Nowa Huta-
Wyciąże, st. 5

patrz: wczesna epoka żelaza

KRAKÓW-Pychowice, st. 2,
AZP 103-56/5

• osada kultury puchowskiej (okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z rozwojem budownictwa i głęboką orką, przeprowadzone przez mgr. R. Naglika (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ i Wojewodę Krakowskiego. Przebadano powierzchnię 202 m².

Średnia miąższość nawarstwień wynosiła 20 cm (warstwa kulturowa), a w przypadku obiektów 80 cm (maksymalnie 150 cm). Wyeksplorowano wypełnisko dużej mieszkalnej półziemianki o skomplikowanej, wielofazowej stratygrafii. W jej obrębie uchwycono kilka poziomów użytkowych oraz elementy konstrukcji kamiennych (umocnienia dolnych partii ścian i słupów). Rozpoznano ponadto słabo czytelne zarysy co najmniej czterech innych dużych obiektów o słupowej konstrukcji ścian. Z obiektami tymi związana była część spośród ponad 200 odkrytych jam postłupowych. Bardzo liczny materiał zabytkowy datowany jest na starszy i młodszy okres wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Zakończono badania w części stanowiska bezpośrednio zagrożonej budową domów.

Kraków-Witkowiec, st. st. 5, 10

patrz: neolit

Krasice, st. 7, gm.
Mstów, woj. częstochowskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

KRAŚNICZA WOLA, st. 1,
gm. Grodzisk Mazowiecki,
woj. warszawskie,
AZP 59-62/20

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada z epoki brązu
- osada z wczesnej epoki żelaza
- osada produkcyjna z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w latach 1995 i 1996 przez dr. Stefana Woydę (Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie).

Przebadano powierzchnię 18 000 m² (ca 60% całej powierzchni).

Odkryto 1217 obiektów nieruchomych (budynki mieszkalne i produkcyjne, paleniska, jamy). W sumie uzyskano 24 869 zabytków, w tym: zabytków masowych (ceramika, kości, żuźle) – 24 512, zabytków wydzielonych – 357 sztuk. Zbadane warstwy osadnicze związane są z osadnictwem poczynając od środkowej epoki kamienia po schyłkową fazę starożytności (V w. n.e.). O dużej randze stanowiska decydują przede wszystkim warstwy kulturowe powstałe w ostatniej fazie zasiedlenia. Osada w Kraśniczej Woli trwała najdłużej ze wszystkich znanych w tym regionie – jej kres datuje się na V wiek. Jest to niewątpliwie ośrodek rzemiosła kowalskiego, co poświadczają znaleziska licznych żużli kowalskich i odkuwek surowca żelaznego, zapewne kooperujący z wielkim osadnictwem hutniczym zachodniego Mazowsza. Osada miała ponadto silne związki z osadnictwem południowej, małopolskiej rubieży kultury przeworskiej, co manifestuje się, wyjątkową w Polsce centralnej, wielką ilością ceramiki